

Ga 5,1-3a.5-16

5:1 Sau đó, nhân dịp lễ của người Dothái, Đức Giêsu lên Giêrusalem.

5:2 Tại Giêrusalem, gần Cửa Chiên, có một hồ nước, tiếng Hipri gọi là Bếtdatha. Hồ này có năm hành lang.

5:3a Nhiều người đau ốm, đui mù, què quặt, bất toại nằm la liệt ở đó,

5:5 Ở đó, có một người đau ốm đã ba mươi tám năm.

5:6 Đức Giêsu thấy anh ta nằm đấy và biết anh sống trong tình trạng đó đã lâu, thì nói: "Anh có muốn khỏi bệnh không?"

5:7 Bệnh nhân đáp: "Thưa Ngài, tôi không có người đem tôi xuống hồ, khi nước khuấy lên. Lúc tôi tới đó, thì đã có người khác xuống trước mắt rồi!"

5:8 Đức Giêsu bảo: "Anh hãy chỗi dậy, vác chõng và đi!"

5:9 Người ấy liền được khỏi bệnh, vác chõng và bước đi. Hôm đó lại là ngày sabát.

5:10 Người Dothái mới nói với kẻ được khỏi bệnh: "Hôm nay là ngày sabát, anh không được phép vác chõng!"

5:11 Nhưng anh đáp: "Chính người chữa tôi khỏi bệnh đã nói với tôi: 'Anh hãy vác chõng và đi!'"

5:12 Họ hỏi anh: "Ai là người đã bảo anh: 'Vác chõng và đi?'"

5:13 Nhưng người đã được khỏi bệnh không biết là ai. Quả thế, Đức Giêsu đã lánh đi, vì có đám đông ở đấy.

5:14 Sau đó, Đức Giêsu gặp người ấy trong Đền Thờ và nói: "Này, anh đã được khỏi bệnh. Đừng phạm tội nữa, kẻo lại phải khốn hơn trước!"

5:15 Anh ta đi nói với người Dothái: Đức Giêsu là người đã chữa anh khỏi bệnh.

5:16 Do đó, người Dothái chống đối Đức Giêsu, vì Người hay chữa bệnh ngày sabát.

KHÔNG BAO GIỜ TUYỆT VỌNG

"Thưa Ngài, khi nước khuấy lên, không có người đem tôi xuống hồ. Lúc tôi tới đó, thì đã có người khác xuống trước mắt rồi!" Đức Giê-su bảo : "Anh hãy chỗi dậy, vác chõng mà đi!" Người ấy liền được khỏi bệnh, vác chõng và đi được. (Ga 5,7-8)

Suy niệm: Trước mặt người bại liệt là một vùng trời tối, tối cả tương lai. Đã bao lần anh muốn thoát khỏi số phận nghiệt ngã, nhưng căn bệnh cứ tri kéo đeo đẳng anh. Mỗi lần anh xuống được hồ nước thì cơ hội lành bệnh lại vụt mất. Đã ba mươi tám năm nay, anh đã mòn mỏi, tuyệt vọng, cam chịu số phận rồi chẵng? Cuộc trở lại của anh đã quá muộn màng chẵng? Dường như Chúa Giê-su đợi đến lúc này để khơi lại cho anh niềm hy vọng, lúc mà theo như Bossis kinh nghiệm: "Khi tình hình đã tuyệt vọng xét theo nhân loại, thì đó chính là lúc hy vọng Ki-tô giáo bắt đầu". Đối với Chúa Giê-su, không có cuộc hoán cải nào là quá muộn màng. Ngài luôn luôn mong chờ tội nhân sám hối, cho họ bắt đầu lại cuộc sống mạnh mẽ như một tạo vật mới. Chỉ muộn màng khi tội nhân chưa đặt mình đối diện với Thiên Chúa, Đấng Thánh Thiện, dù họ đã có nhận thấy quá khứ lỗi lầm của mình.

Mời Bạn: Mùa Chay là mùa Ki-tô hữu hoán cải, thay đổi đời sống trở về với Chúa. Bao nhiêu lần bạn đặt mình đối diện với Chúa và xin ơn tha thứ? Bạn có quyết tâm nào cho những ngày sắp tới?

Chia sẻ: Đối diện với Chúa có cần thiết cho việc sám hối của Ki-tô hữu không?

Sống Lời Chúa: Dành thời gian trong ngày này xét mình, xin lỗi Chúa và chọn ngày lãnh bí tích Hoà giải.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giúp con hôm nay thực sự trở lại với Chúa, chuyển hướng cuộc đời theo lời Chúa dạy, chọn Chúa làm lẽ sống đời con.*